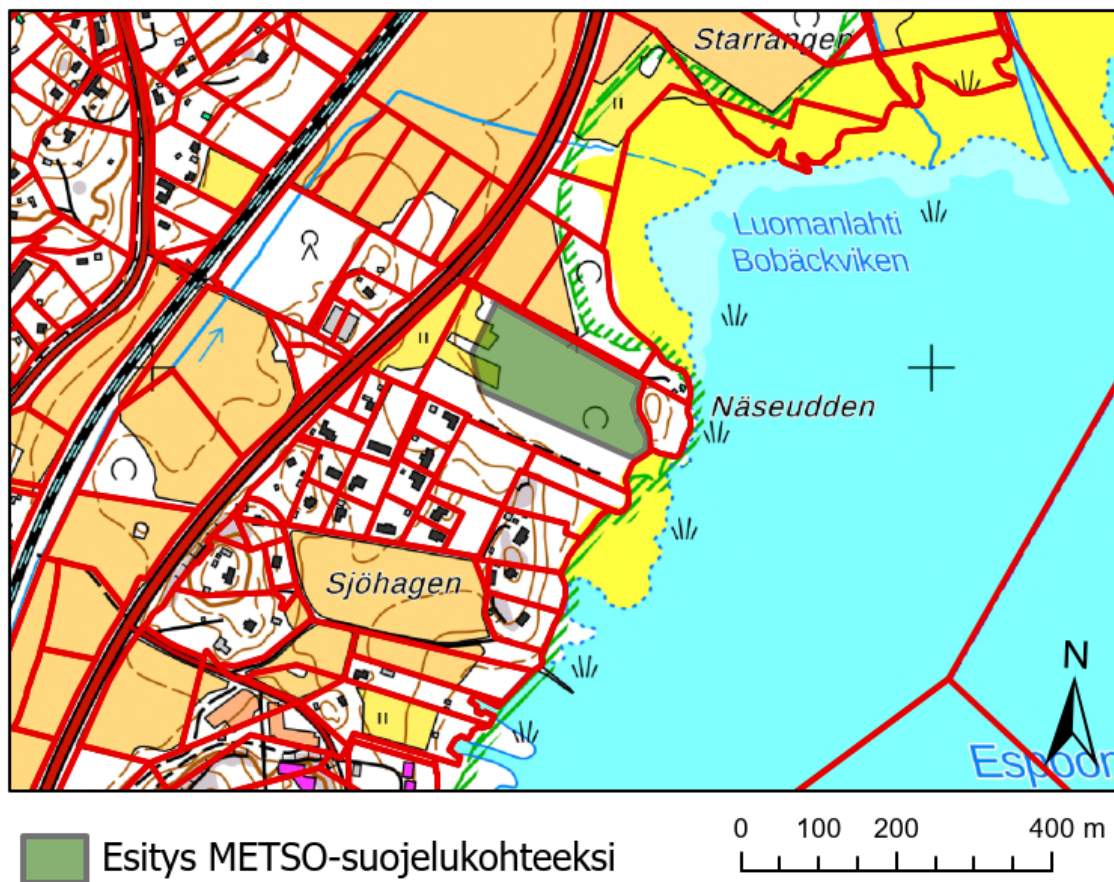

Näseuddenin lehto(2,46 ha)

Kuva 1. Näseuddenin lehto -kohteen raja.

Kiinteistö: 257-404-5-37

METSO-luokka: pääosin I, osin II

METSO-valintaperuste:

- Lehdot, joissa lahoppuuston määrä on yli 10 m³/ha (luokka I)

Luontotyytit:

- Kosteaa, keskiväetäinen lehto (valtakunnallisesti silmälläpidettävä NT)

Kuvaus:

METSO-luokka:

- I
- II
- III

Kuvio 1:

Kohteeseen sisältyy hiukan kuvion 1 aluetta, joka on maisemallisesti hieno pensoittuva reheväkasvuinen niitty Kehä III:n varrella. Melko laajalti pajukkoa ja tuomea. Rehevöitymisestä kertovia typensuosijalajeja runsaasti mm. vadelmaa, nokkosta, nurmilauhaa, koiranheinää, niittyjuolaa, nurmipuntarpäätä ja niittynurmikkaa. Muita lajeja mm. mesiangervo, särmäkuisma, ranta-alpi, nurmirölli, ojakellukka ja rohtovirmajuuri. Metsittymään jätettäessä sopii METSO III-luokan kohteeksi.

Kuva 3. Pensoittuvaa niittyä Näseuddenin lehto -kohteella.

Kuvio 2:

Kuvio on entiselle maatalousmaalle syntynyttä kosteaa, keskiravinteista lehtoa (valtakunnallisesti silmälläpidettävä NT luontotyyppi). Lehtipuuvaltainen lehto lähenee jo luonnontilaa. Puusto on eri-ikäisrakenteista, puulajikoostumus monipuolinen ja puuston tilarakenne on luonnontilaisen kaltainen. Kohteelle on kertynyt runsaasti (kymmeniä m³/ha) eri-ikäistä ja -kokoista lahoppuuta, niin pysty- kuin maalahoppuutakin. Maataloushistoriasta kertovat edelleen näkyvillä olevat sarkaojat ja kulttuurinsuosijalajien esiintyminen. Kohteella kasvaa koivua ja haapaa sekä sivupuulajeina pihlajaa, mäntyä, vaahteraa, kuusta (enimmäkseen alikasvoksena) ja rannan lähellä tervaleppää. Vallitsevassa latvuserroksessa puiden rinnankorkeuslähimitta vaihtelee enimmäkseen välillä 15–30 cm, mutta joidenkin ylispuiden lähimitta on jopa 50 cm. Lisäksi on eri-ikäistä alikasvosta. Puusto on osin aukkoista ja osin tiheää. Tuomi (*Prunus padus*) muodostaa pensaskerroksessa ja alemmassa latvuserroksessa tiheikköjä. Lisäksi pensaskerroksessa kasvaa vadelmaa (*Rubus idaeus*), taikinamarjaa (*Ribes alpinum*) ja haitallista vieraslajia tertsuseljaa (*Sambucus racemosa*). Kenttäkerroksen runsaimpia lajeja ovat hiirenporras (*Athyrium filix-femina*), kielo (*Convallaria majalis*), nurmilauha (*Deschampsia cespitosa*), rönsyleinikki (*Ranunculus repens*), ranta-alpi (*Lysimachia vulgaris*), jänönsalaatti (*Lactuca muralis*), metsäälvejuuri (*Dryopteris carthusiana*), käenkaali (*Oxalis acetosella*) ja metsäkorte (*Equisetum sylvaticum*). Kulttuurivaikutuksesta kertoo mm. pihatähtimön (*Stellaria media*), vuohenputken (*Aegopodium podagraria*), nokkosen (*Urtica dioica*), särmäkuisman (*Hypericum maculatum*) ja kyläkellukan (*Geum urbanum*) runsas esiintyminen. Pohjakerroksessa kasvaa mm. luontoarvolaji (ks. Sammaltyöryhmä 2017) lehtonokkasammalta (*Eurhynchium angustirete*) sekä suikerosammalia (*Brachythecium*, *Sciuro-hypnum*), lehtolehvasammalta (*Plagiomnium affine*) ja myyränsammalta (*Atrichum undulatum*).

METSO-valintaperuste:

- Lehdot, joissa lahoppuuston määrä on yli 10 m³/ha (luokka I)

Kuva 4. Lehtoa kuviolla 2.

Kuvio 3:

Kuvio sijaitsee kohteen itäosan kumpareen päällä, ja kasvillisuustyyppi on kuivempi kuin ympäröivä kostea lehto. Puustossa on myös enemmän havupuita ja puusto on keskimäärin hieman myös varttuneempaa. Kohteella kasvaa haapaa, koivua ja kuusta, joiden läpimitta rinnankorkeudella vaihtelee vallitsevassa latvuserroksessa välillä 15–35 cm. Lisäksi on muutamia kookkaampia ylispuita ja nuorempaa alikasvosta, jossa on lisäksi vaahteraa. Puuston tilarakenne on luonnontilaisen kaltainen, ja kohteella on suunnilleen yhtä runsaasti lahoppuuta kuin ympäröivässä kosteassa lehdosakin. Tuore lehtokasvillisuus vaihtuu melko epäselvärajaisesti kosteaksi lehdoksi, ja molemmilla lehtokuvioilla on myös yhteistä lajistoa. Tuoreen lehdon lajistoon kuuluvat kuitenkin erityisesti taikinarja, kielo, lehtonurmikka (*Poa nemoralis*), metsäkurjenpolvi (*Geranium sylvaticum*), sinivuokko (*Hepatica nobilis*), oravanmarja (*Maianthemum bifolium*), käenkaali (*Oxalis acetosella*), lillukka (*Rubus saxatilis*), metsälehväsammal (*Plagiomnium cuspidatum*) ja metsäliekosammal (*Rhytidiadelphus triquetrus*). Lisäksi esiintyy kulttuurilajistoa, kuten koiranheinää (*Dactylis glomerata*), kyläkellukkaa (*Geum urbanum*) ja koiranputkea (*Anthriscus sylvestris*).

METSO-valintaperuste:

- Lehdot, joissa lahoppuuston määrä on yli 10 m³/ha (luokka I)

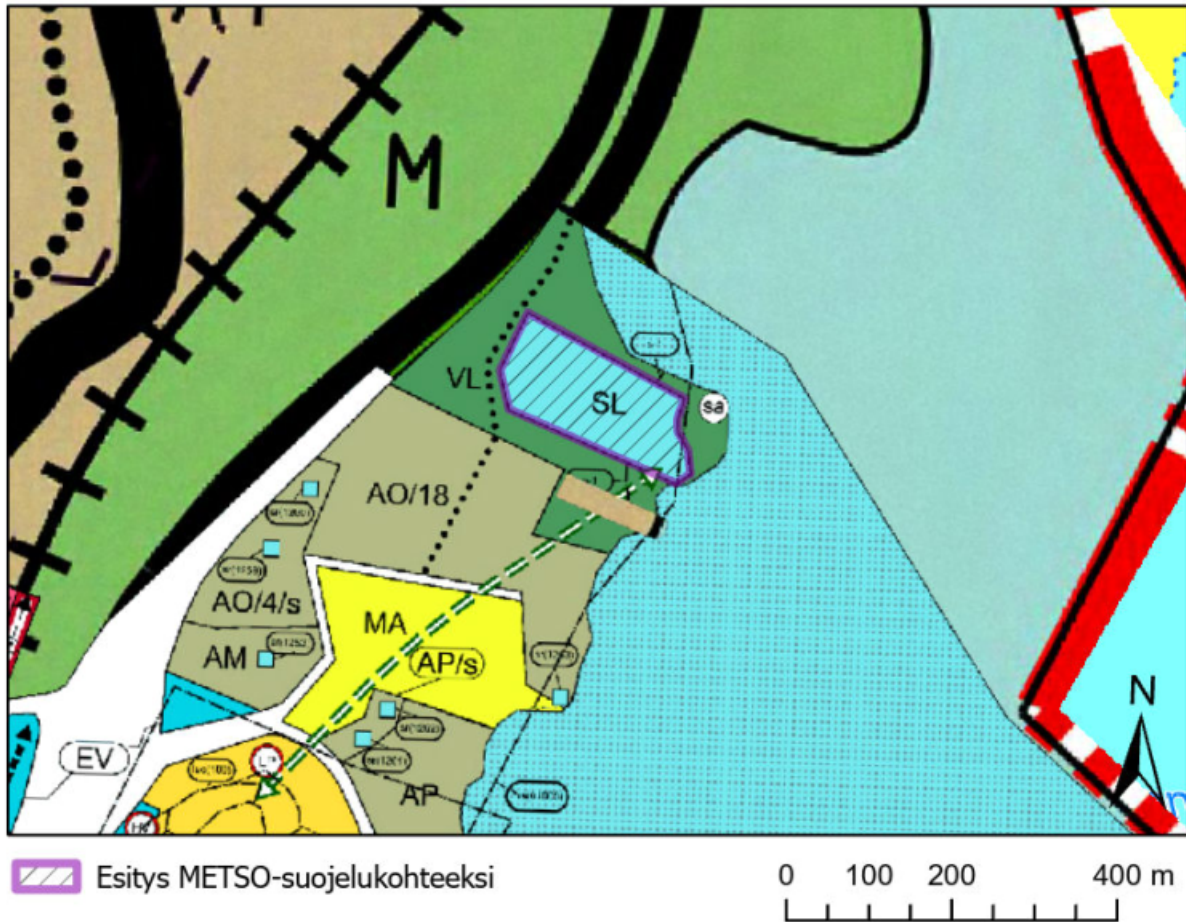

Kuva 5. Lehtoa kumpareen päällä kuviolla 3.

Kaavatilanne:

Masalan osayleiskaava: SL (luonnonsuojelualue), lisäksi kaakkoiskulmaan ulottuu osa-aluemerkintä ma (01009)

- SL LUONNONSUOJELUALUE. Luonnonsuojelulain nojalla suojeltu tai suojeltavaksi tarkoitettu alue. Alueelle saa rakentaa ulkoilureittejä ja virkistystoimintoja sekä yhdyskunnan teknisen huollon edellyttämiä rakennuksia ja rakenteita ympäristöministeriön tai Uudenmaan ELY-keskuksen hyväksymän suunnitelman mukaisesti. Alueella on kielletty toimenpiteet, jotka vaarantavat tai heikentävät niitä luonto- ja ympäristöarvoja, joiden perusteella alueesta on muodostettu suojelualue tai tavoitteena perustaa sellainen. Maisemaa muuttava maanrakennustyö, puiden kaataminen ja muu näihin verrattavissa oleva toimenpide on luvanvaraista siten kuin MRL 128 §:ssä on säädetty.
- ma (01009). Merkinnällä on osoitettu maakunnallisesti merkittävät kulttuuriympäristöt (Vitträskin etelärannan huvilat ja Espoonlahden Hagabackenin huvilat sekä Luoman kylän ja Vitträskin ympäristö). Alueella tehtävien toimenpiteiden on oltava sellaisia, että alueen rakennuksia kulttuurihistoriallisesti sekä maisemakuvallisesti arvokas luonne säilyy. Alueen suunnittelussa on huomioitava kohteen sotahistorialliset erityispiirteet. Alueella tehtävistä toimenpiteistä on pyydettävä alueellisen vastuumuseon (LänsiUudenmaan museo) lausunto. Numero sulkeissa viittaa kaavaselostuksen merkintään ja luetteloon.

Kuva 6. Näseuddenin lehto -kohde yleiskaavakartalla.

Luontotietolähde:

Manninen, E. 2018: Luontotyyppi- ja kasvillisuus selvitys Espoonlahden Näseuddenin alueella Kirkkonummella vuonna 2020. Faunatican raportteja 65/2020.